Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

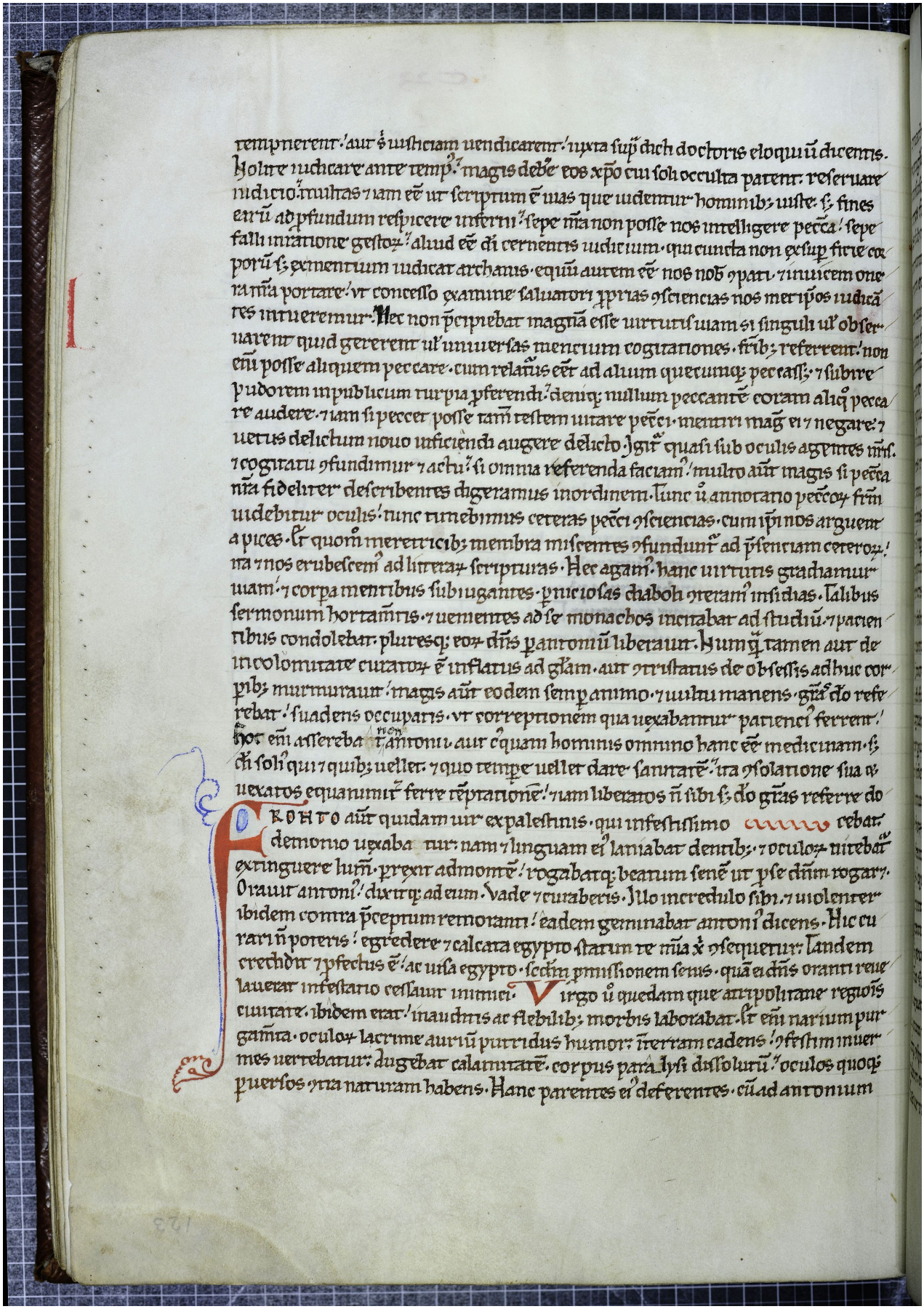

temptarent. aut s̄ ultiam uendicarent. iuxta sup̄ dicti doctoris eloquiū dicentis.
Solite iudicare ante tempus. magis debet eos xp̄o cui soli occulta patent. reseruare
iudicio. multitas. nam et ut scriptum est uias que uidentur hominib; uiste. si. fines
eorū ad profundum respicere inferni. sepe mīa non posse nos intelligere peccata. sepe
falli intentione gestorū. aliud est dī cernentis iudicium. qui cuncta non exsup̄ficie cor
porū sed exmentium iudicat archanis. equū autem est nos nos ꝗ pari. 7 inuicem one
ra nrā portare. vt concesso examine saluatori ꝓprias ꝗ sciencias nos meri ꝓpos iudicā
tes inueremur. Hec non p̄cipiebat magna esse iniuria uiam si singuli ul obser
uarent quid gererent ul uniuersas mentium cogitationes. frib; referrent. non
enī posse aliquem peccare. cum relatus esset ad alium quemcunq; peccassi; 7 subire
pudorem in publicum turpia pferendi. denq; nullum peccantē coram aliq peccare
re audere. 7 iam si peccet posse tam testem uitare peccati. mentiri magis et 7 negare. 7
uetus delictum nouo inficiendi augere delicto. igit quasi sub oculis agentes mīs.
7 cogitatu ꝗ fundimur 7 actu. si omnia referenda faciam. multo aut magis si peccata
nrā fideliter describentes digeramus in ordinem. tunc ū annotatio peccorū frm
uidebitur oculis. nunc tunebimus ceteras peccati ꝗ sciencias. cum ipi nos arguem
a pices. sicut quom̄ meretricib; membra miscentes ꝗ fundunt ad p̄sentiam ceterorū.
ta 7 nos erubescem̄ ad litteras scripturas. Hec agam̄. hanc uirtutis gradiamur
uiam. 7 corpa mentribus subiugantes. pnciosas diaboli ꝗ retam̄ insidias. talibus
sermonum hortam̄tis. 7 uenientes ad se monachos incitabat ad studiū. 7 pacien
tibus condolebat. pluresq; eorū dis p antonii liberauit. Hum q̄ tamen aut de
incolomitate curatorū ē inflatus ad gla. aut ꝗ tristatus de obsessis adhuc cor
pib; murmurauit. magis aut eodem semp animo. 7 uultu manens. gias deo refe
rebat. suadens occupatis. vt correptionem qua uexabantur patienci ferrent.
hoc enī asserebat non antonii. aut c̄ quam hominis omnino hanc est medicinam. si
dī soli qui 7 quib; uellet. 7 quo tempe uellet dare sanitatē. ita ꝗ solatione sua a
uexatos equanimit ferre tēptationē. 7 iam liberatos ñ sibi si. deo gias referre do

Porro aut quidam uir expalestinis. qui infestissimo cebat
demonio uexabatur. nam 7 linguam ei laniabat dentib; 7 oculorū uitebat
extinguere lum̄. prexit admonitē. rogabatq; beatum senē ut pse dnm̄ rogat.
Orauit antonius. dixitq; ad eum. Vade 7 curaberis. Illo incredulo sibi. 7 uiolenter
ibidem contra p̄ceptum remorantī. eadem gemitabat antonius dicens. Hic cu
rari ñ poteris. egredere 7 calcata egypto statim re mīa x̄ ꝗ sequetur. Tandem
crediit 7 pfectus ē. ac uisa egypto. secdm pmissionem senis. quā ei dns orantī reue
lauerat infestatio cessauit inimici. Virgo ū quedam que arripolitane regionis
ciuitate. ibidem erat. in auchis ac flebilib; morbis laborabat. sicut enī narium pur
gamta. oculorū lacrime auriū putridus humor. interram cadens. ꝗ festim inuer
mes uertebatur. dugebat calamitatē. corpus para lysi dissoluti. oculos quoq;
puerlos ꝗ ta naturam habens. Hanc parentes ei deferentes. cū ad antonium